

række af institutionerne er et andet eksempel. For en nærmere beskrivelse af disse 2 forslag henvises til nedenstående afsnit III og IV.

III. Styrelsesregler

1. Nuværende styrelsesregler for de kunstneriske uddannelsesinstitutioner

De gældende styrelsesregler for Kulturministeriets uddannelsesinstitutioner er indbyrdes meget forskellige, idet de afspejler institutionernes forskelligheder med hensyn til bl.a. størrelse og karakter.

1.1. Musikkonservatorierne

Musikkonservatorierne indtager en særstilling, idet de fik nye styrelsesregler i 1992.

På baggrund af en række konkrete problemer ved musikkonservatorierne gennemførte ministeriet i 1991 en organisationsundersøgelse på Det Kongelige Danske Musikkonservatorium. I undersøgelsen konkluderedes, at væsentlige dele af de daværende problemer kunne henføres til en u hensigtsmæssig organisations- og styrelsesstruktur. Der peges navnlig på de langsomme, omstændelige og derfor ineffektive beslutningsprocesser og på en uklar kompetence- og ansvarsfordeling mellem en række kollegiale organer, fagområder og institutionens ledelse.

Kulturministeriet udstedte på denne baggrund nye styrelsesregler for alle landets musikkonservatorier. De nye regler indebærer betydelige forbedringer i relation til ovenstående problemområder:

- Rektorerne tillægges fremover en væsentlig forøget kompetence, og er som udgangspunkt institutionens øverste myndighed i alle sager, der ikke er henlagt til Konservatorierådene. Rektorerne udnævnes for en periode på 5 år af kulturministeren på baggrund af udtalelser fra et bedømmelsesudvalg, hvori konservatorierepræsentanter har majoritet.
- Det overordnede kollegiale organ – Konservatorierådet – er reduceret betydeligt, og består nu af rektor, prorektor, 3 lærerrepræsentanter, 3 repræsentanter for de studerende samt 1 repræsentant for det teknisk-administrative personale.
- Konservatorierådets kompetence begrænses til hovedsageligt at angå spørgsmål, der fordrer bredere faglig indsigt.
- Den hidtidige faggruppe-struktur med opdeling i op til 10 faggrupper og dertil hørende fagråd er afløst af en struktur med relativt få uddannelsesområder. For hvert uddannelsesområde nedsættes et studienævn, der inden for klart afstukne retningslinjer er ansvarlige for den enkelte uddannelses tilrettelæggelse og gennemførelse. Studie-

nævnet består af 3 lærerrepræsentanter og 3 repræsentanter for de studerende.

Fordelingen af kompetence og ansvar mellem rektor, konservatorieråd og studienævn er med de nye bestemmelser tydeliggjort, og sikrer derved en enkel og mere effektiv beslutningsproces.

I betragtning af dels den nylige ændring, dels de gode foreløbige erfaringer foreslås ingen ændringer af konservatoriernes styrelsesregler på nuværende tidspunkt.

1.2. Den Danske Filmskole og Statens Teaterskole

Filmskolen og Teaterskolen har ikke status af højere uddannelsesinstitutioner. Som følge heraf har rektor betydelig selvstændig kompetence. På Teaterskolen drøftes væsentlige sager dog i skolens kollegiale organ. Filmskolen har ingen formaliserede styrelsesregler, men det påregnes at udstede regler efter samme principper som Teaterskolens.

1.3. Kunstakademiets Skoler og Arkitektskolen i Aarhus

Arkitektskolerne og Billedkunstskolerne, der har status som højere uddannelsesinstitutioner, har styrelsesregler, der i hovedprincipperne svarer til reglerne i styrelsesloven for universiteter mv. fra 1973, som nu er afløst af lov om universiteter m.fl. nr. 1089 af 23. december 1992.

Konservatorskolen har styrelsesregler, der i princippet svarer til Kunstakademiets øvrige skoler.

Ovennævnte skoler ledes af rektor og skolens øverste kollegiale organ i fællesskab. Rektors selvstændige kompetence er stærkt begrænset, idet den kun omfatter sager, hvor kompetencen ikke eksplicit er tillagt et kollegialt organ eller ministeren; det vil sige den såkaldte residualkompetence. Kompetencen i alle væsentlige sager er tillagt kollegiale organer, herunder studieordninger, ansættelser eller indstillinger, skolens struktur og organisation og ikke mindst budget.

Med Universitetsloven fra 1992 fik universiteterne mv. nye styrelsesregler, der etablerer en klarere ansvars- og kompetencefordeling, herunder mere omfattende selvstændige beføjelser til ledelsen.

Det forekommer alene på den baggrund naturligt også at gennemføre en modernisering af styrelsesreglerne for de af Kulturministeriets institutioner, der fortsat ledes efter den gamle styrelseslovs principper.

Derfor kommer, at også Kulturministeriet har oplevet problemer med disse styrelsesregler. De seneste årtiers skærpede krav til institutionerne om en effektiv, hensigtsmæssig drift og ressourceudnyttelse og